T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 701
KARAR NO : 2017 / 798
KARAR TR : 25.12.2017

ÖZET : Halk Eğitim MerkeziMüdürlüğünde usta öğretici olarak görev yaparken emekli olan davacı tarafından, fiilen çalıştığı günler karşılığı kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : A.P.
Vekili : Av. T.K. D.
Davalı : Milli Eğitim Bakanlığı
Vekili : Av.H. Ş.

O L A Y : 1-a)Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin davalı iş yerinde 16205496 Sigorta Sicil no ile, Yaygın yönetmelik uyarınca, 15.08.2011 tarihinde emekli oluncaya kadar usta öğretici olarak çalıştığını; emeklilik nedeniyle işten ayrılmasına rağmen kendisine kıdem tazminatı ödenmediğini, ödenmeyeceğinin yazılı olarak da bildirildiğini ifade ederek; fazlaya ilişkin talep ve dava hakları saklı kalmak kaydı ile 9.043,02TL. kıdem tazminat alacağının fesih tarihinden itibaren mevduata uygulanan en yüksek faiz birlikte davalıdan tahsili istemiyle 10.7.2012 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Talep daha sonra 11.845,50 TL olarak ıslah edilmiştir.

1-b) İzmir 11.İş Mahkemesi; 19.3.2013 gün ve E:2012/1082, K:2013/119 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek; davanın kabulü ile, brüt 11.854,50 TL kıdem tazminatı alacağının emeklilik belgesinin işverene verildiği tarihten işleyecek mevduata uygulanan en yüksek faiziyle davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar vermiş, bu karar temyiz edilmiştir.

1-c) Yargıtay 22.Hukuk Dairesi; 22.4.2014 gün ve E:2013/13323, K:2014/9424 sayı ile, "(…) Davacının dışarıdan ücretli usta öğretici olarak İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünün istemi ve İlçe Kaymakamlığının onayı ile görevlendirildiği, davacıya ücretlerinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 89. maddesine uygun olarak Bakanlar Kurulunca çıkarılan kararlar uyarınca Maliye Bakanlığınca belirlenen ders ücretleriyle ödendiği anlaşılmaktadır.

Davacı 657 sayılı Kanun'un 89. maddesinde belirtilen statü içinde ve Kaymakamlık onayı ile görevlendirilmiştir. Davacı ile davalı arasında iş sözleşmesi bulunmamaktadır. Taraflar arasındaki ilişkinin statü hukukuna tabi olduğunun kabulü gerekir. Aradaki hukuki ilişki iş sözleşmesi, bir başka anlatımla işçi-işveren ilişkisi olarak nitelenemez.

Bu hukuki olguya göre uyuşmazlığın çözüm yeri idari yargı olup, mahkemece "davanın Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 113. ve 115. maddeleri uyarınca yargı yolunun caiz olmaması sebebi ile dava şartı yokluğundan reddine" karar verilmesi gerekirken uyuşmazlığın esası hakkında karar verilmesi hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA…" karar vermiştir.

1-d) İZMİR 11.İŞ MAHKEMESİ; 18.7.2014 gün ve E:2014/343, K:2014/505 sayı ile, "(…) mahkememizce usul ve yasaya uygun bulunan ve HMK.nun 23/2. maddesi uyarınca bağlayıcı olan Yargıtay bozma ilamına uyulmasına karar verilerek yargılamaya devam olunmuştur.

GEREKÇE:

Dava, kıdem tazminatı alacağının davalıdan tahsili istemine ilişkindir.

Mahkememizce yapılan yargılama, toplanılıp değerlendirilen deliller ile Yargıtay bozma ilamı kapsamına göre;

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 89. maddesinde "Her derecedeki eğitim ve öğretim kurumları ile Üniversite ve Akademi (Askeri Akademiler dahil), okul, kurs veya yaygın eğitim yapan kuruluşlarda ve benzeri kuruluşlarda öğretmen veya öğretim üyesi bulunmaması halinde öğretmenlere, öğretim üyelerine veya diğer memurlara veyahut açıktan atanacaklara ücret ile ek ders görevi verilebilir. Ücretle okutulacak ders saatlerinin sayısı, ders görevi alacakların nitelikleri ve diğer hususlar ilgili Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile tespit olunur" hükümleri yer almaktadır.

Bu maddeye istinaden çıkarılan Milli Eğitim Bakanlığı Kurumlarında sözleşmeli veya ek ders görevi ile görevlendirilecek uzman ve usta öğreticiler hakkında yönetmeliğin 5/2. maddesi uyarınca da Uzman ve Usta Öğreticilerin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 89. maddesi uyarınca 02.12.1998 tarihli ve 98/12120 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine ilişkin Esaslarda belirtilen miktarda ek ders görevi verilebileceği belirtilmiştir.

Görev konusu kamu düzenine ilişkin olup, mahkemece kendiliğinden dikkate alınması gereken hususlardandır. İş mahkemelerinin görev alanını hakim, tarafların iddia ve savunmalarına göre değil, 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesini esas alarak belirler.

Ayrıca belirtmek gerekir ki, işçinin İş Kanunu kapsamında kalmaması halinde iş mahkemesine açılan davada, davanın esastan reddi usule aykırıdır. Dava dilekçesinin görev nedeni ile reddi ve adli yargı görevli ise davanın görevli

hukuk mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

İdari Yargının görevli olması "dava dilekçesinin yargı yolu yanlışlığı nedeni ile reddine" karar verilmesi gerekir, idari Yargı görevli ise gönderme kararı verilemez.

5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesi uyarınca İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözüm yeri iş mahkemeleridir.

Davacının dışarıdan ücretli usta öğretici olarak İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünün istemi ve İlçe Kaymakamlığının onayı ile görevlendirildiği, davacıya ücretlerinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 89. maddesine uygun olarak Bakanlar Kurulunca çıkarılan kararlar uyarınca Maliye Bakanlığınca belirlenen ders ücretleriyle ödendiği anlaşılmaktadır.

Davacı 657 sayılı Kanun'un 89. maddesinde belirtilen statü içinde ve Kaymakamlık onayı ile görevlendirilmiştir. Davacı ile davalı arasında iş sözleşmesi bulunmamaktadır. Taraflar arasındaki ilişkinin statü hukukuna tabi olduğunun kabulü gerekir. Aradaki hukuki ilişki iş sözleşmesi, bir başka anlatımla işçi-işveren ilişkisi olarak nitelenemez.

Bu hukuki olguya göre uyuşmazlığın çözüm yeri idari yargı olup, davanın 6100 Sayılı HMK.nun 114/1-b ve 115. maddeleri uyarınca adli yargı yolunun caiz olmaması sebebiyle dava şartı yokluğundan dolayı usulden reddine karar verilmesi gerektiği kanaatine varılmış ve aşağıdaki şekilde hüküm tesis edilmiştir.

HÜKÜM:Yukarıda açıklanan sebeplerle;

1-Uyuşmazlığın çözüm yeri idari yargı olduğundan davanın HMK 114/1-b ve 115/2 maddesi uyarınca yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle dava şartı yokluğundan usulden reddine…" karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 22.Hukuk Dairesince, 29.9.2014 gün ve E:2014/26777, K:2014/25929 sayı ile, yargılama giderleri yönünden düzeltilerek onanan karar kesinleşmiştir.

2-a) Davacı vekili bu defa, müvekkilinin, 15.08.2011 tarihinde emekli oluncaya kadar usta öğretici olarak çalışmış olmasına rağmen kıdem tazminatı isteğinin reddine ilişkin 25.05.2012 tarih …/3865 sayılı kararın iptali; kıdem tazminatına hak kazandığının tespiti, 11.854,50TL.'lik brüt kıdem tazminatının, mükerrer tahsile esas olmamak üzere, aktin feshi tarihi olan 15.08.2011 tarihinden itibaren işleyecek faizi ile birlikte tahsili istemiyle, 7.11.2014 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

2-b) İzmir 4. İdare Mahkemesi; 13.11.2014 gün ve E:2014/1866, K:2014/1367 sayı ile, 2577 sayılı Kanun'un 32/1 ve 15/1-a maddeleri uyarınca, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde Ankara İdare Mahkemesinin yetkili olduğu gerekçesiyle davanın yetki yönünden reddi ile dosyanın Ankara İdare Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

2-c) Ankara 2. İdare Mahkemesi; 08/04/2015 gün ve E:2014/2067, K:2015/482 sayı ile; uyuşmazlığın, emekli olan davacının Torbalı Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünde usta öğretici olarak görev yaptığı döneme ilişkin parasal haklarından kaynaklandığı, bu nedenle ilgili mevzuat hükmü uyarınca davanın görüm ve çözümünde yetkili mahkemenin, ilgilinin kıdem tazminatını ödemekle görevli olan idarede çalıştığı dönemde görevli bulunduğu ilin idari yargı yönünden bağlı bulunduğu İzmir İdare Mahkemesi olduğu sonucuna varıldığından bahisle, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde İzmir İdare Mahkemesinin yetkili olduğu gerekçesiyle yetkili Mahkemenin belirlenebilmesi için dosyanın Danıştay Başkanlığına gönderilmesine karar vermiştir.

2-d) Danıştay Onbirinci Dairesi; 2.7.2015 gün ve E:2015/4702, K:2015/3742 sayı ile, emekli olan ve kamu görevlisi sayılmayan davacının parasal haklarına ilişkin olduğu anlaşılan uyuşmazlığın görüm ve çözümünde, 2577 sayılı Kanun'un 32. maddesinin 1.fikrası uyarınca dava konusu uyuşmazlığı tesis eden idari merciin bulunduğu yer idare mahkemesi olan Ankara 2. İdare Mahkemesi yetkili bulunduğu gerekçesiyle; davanın görüm ve çözümünde Ankara 2. İdare Mahkemesinin yetkili olduğuna, dava dosyasının Ankara 2. İdare Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

2-e) ANKARA 2.İDARE MAHKEMESİ: 16.6.2017 gün ve E:2015/2020 sayı ile, "(…) 31/05/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılan ve davacının işe başlangıç tarihinde yürürlükte bulunan mülga 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar..."' denilmiş, aynı Kanun'un "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiştir. 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 3. maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fikralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkânsızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fikra hükmü uygulanır.

(Ek fikra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacının Torbalı Kaymakamlığı Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde 16205496 sigorta sicil no'su ile 25.11.1985 tarihinden emekli olduğu 15.08.2011 tarihine kadar usta öğretici olarak çalıştığı, emeklilik sonrası davalı idareye 1475 sayılı Kanun uyarınca kıdem tazminatı ödenmesi istemiyle başvurduğu, bu talebinin dava konusu işlemle reddi üzerine davacı tarafından söz konusu alacağının tahsili için İzmir 11.İş Mahkemesinin E:2012/1082 sayılı dosyasında dava açıldığı, mahkeme tarafından yaptırılan bilirkişi incelemesi sonrasında 19.03.2013 tarihli ve K:2013/119 sayılı kararıyla davacının kıdem tazminatına hak kazandığına kanaat getirilerek 11.854,50 TL brüt kıdem tazminatı alacağının faizi ile birlikte ödenmesine karar verildiği, bu kararın Yargıtay 22.Hukuk Dairesince görev yerinin adli yargı olduğu ve dava şartı yokluğu gerekçesiyle bozulduğu, bunun üzerine İzmir 11.İş Mahkemesince bu defa 18.07.2014 tarih ve E:2014/343, K:2014/505 sayılı görevsizlik kararının verildiği ve bu kararın Yargıtay tarafından onanarak kesinleşmesi üzerine de dava konusu işlemin iptali istemiyle Mahkememizde görülmekte olan iş bu davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Buna göre, 506 sayılı Kanun yürürlükte iken mülki idare amirinin onayı ile göreve başlatılan davacı ile idare arasındaki ilişkinin bir hizmet ilişkisi olduğu, talep edilen ihbar ve kıdem tazminatının İş Kanunu'ndan kaynaklandığı ve uyuşmazlığın adli yargı yerinde özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümü gerektiği sonucuna varılmıştır.

Nitekim, benzer bir konuda Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün vermiş olduğu 17.11.2014 tarih ve E:2014/980, K2014/1024 sayılı kararı da bu doğrultudadır.

Açıklanan nedenlerle, Mahkememizin görevsizliğine, 2247 sayılı Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için iş bu dosya ile birlikte İzmir 11. İş Mahkemesinin E:2014/343 sayılı dava dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosyanın incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine…", karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 25.12.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Torbalı Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünde usta öğretici olarak görev yaparken emekli olan davacı tarafından, 1985-2011 tarihleri arasında fiilen çalıştığı günler karşılığı kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle açılmıştır.

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar…" denilmiş, aynı Yasanın "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" Başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fikralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci

üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkânsızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fikra hükmü uygulanır.

(Ek fikra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." denilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davacının 1985-2011 yılları arasında Torbalı Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünde usta öğretici olarak çalıştığı; davanın, fiilen çalışmış olduğu günler için kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle açıldığı anlaşılmıştır.

Davacının, 506 sayılı Yasa yürürlükte iken mahalli mülki amirin tasarrufu ile çalıştığı, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen kıdem tazminatının İş Kanunu'ndan kaynaklanan haklardan olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 2. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile İzmir 11.İş Mahkemesinin, 18.7.2014 gün ve E:2014/343, K:2014/505 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 2. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile İzmir 11.İş Mahkemesinin, 18.7.2014 gün ve E:2014/343, K:2014/505 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.12.2017 gününde Üye Birgül KURT'un KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Suna
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 47. maddesinde yer alan, "Örgün ve yaygın eğitim kurumlarında ve hizmetiçi yetiştirme kurs, seminer ve konferanslarında uzman ve usta öğreticiler de geçici veya sürekli olarak görevlendirilebilir. Öğretim tür ve seviyelerine göre uzman ve usta öğreticilerin seçimlerinde aranacak şartlar, görev ve yetkileri, yönetmeliklerle tespit edilir." hükmü uyarınca çıkarılan; Milli Eğitin Bakanlığı Kurumlarında Sözleşmeli veya Ek Ders Görevi ile Görevlendirilecek Uzman ve Usta Öğreticiler Hakkında Yönetmeliğin, 5. maddesinde; "Uzman ve Usta Öğreticiler aşağıdaki şekillerde görevlendirilirler.

1- Geçici personel olarak: Geçici personel olarak görevlendirilecek uzman ve usta öğreticiler ile yapılacak sözleşme esasları 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 15/05/1975 gün ve 1897 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile değiştirilen 4 üncü maddesine göre Bakanlıkça hazırlanır.

2- (Değişik: 29.8.2009/27334 RG) Ek ders görevi verilmesi yoluyla:

4 . maddede belirtilen esaslara göre ek ders görevi verilmesi yoluyla görevlendirilecek uzman ve usta öğreticilere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 89 uncu maddesi uyarınca 1/12/2006 tarihli ve 2006/11350 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Millî Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Kararda belirtilen miktarda ek ders görevi verilebilir."düzenlemesinin yer aldığı;

Anılan Yönetmeliğin muhtelif maddeleriyle, bu görevlilerin; göreve alınmaları ve görevlerinin sonlandırılması, çalışma süresi, çalışma saati, bu kapsamda çalışanların nitelikleri, sorumlulukları çalışma koşullarının, yapılacak ödemelerin kamu idaresince önceden düzenlendiği;

Milli Eğitim Bakanlığı kuramlarında, sözleşmeli veya ek ders görevi ile usta öğreticilerin görev yapabileceği, bunların çalıma koşullarının statü hukuku içinde düzenlendiği, idarenin göreve alma ve görevi sonlandırmada gibi konularda üstün yetkilerinin bulunduğu görülmektedir.

5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesinde; İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözüm yeri iş mahkemeleri olduğu kurala bağlanmıştır.

Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünde usta öğretici olarak görev yaparak emekli olan davacı tarafından, kıdem tazminatı ödenmesi istemiyle adli yargı yerinde açılan davanın görev yönünden reddine üzerine, idari yargı yerinde açılan davada; davanın görüm ve çözümünde adli yargının görev alanına girdiği gerekçesiyle dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği anlaşılmaktadır.

Davacının statü hukukuna tabi olduğu, görevlendirilmesinin iş sözleşmesi, bir başka anlatımla işçi-işveren ilişkisi olarak nitelenemeyeceği, sosyal güvenlik bakımından bağlı olunan kurumun, statüsünü belirlemediği sonucuna varılmaktadır.

Bu durumda, davanın görüm ve çözümünün idari yargıya ait bulunduğu oyu ile davanın çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu ve adli yargı yerinin görevsizlik kararının kaldırılması yolunda verilen karara katılmıyorum.

ÜYE
Birgül KURT